

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 252

гр. Пловдив, 18.10.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на осемнадесети октомври, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Величка П. Белева

като разгледа докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно частно търговско
дело № 20215001000802 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 278 във вр. с чл. 274, ал.1, т.1 от ГПК.

Обжалвано е определението, постановено в открито съдебно заседание
на 26.07.2021 г. по т.д. № 87/2020 г. на ОС-К., с което е прекратено
производството по делото по отношение на Фондация „Л.“-гр.П. в качеството
й на трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К..

Жалбоподателят Фондация „Л.“-гр.П. моли определението да бъде
отменено като незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в
частната жалба с вх. № 21 094/2.08.2021 г. Претендира за присъждане на
разноски за производството по частната жалба пред апелативния съд.

Ответниците по частната жалба ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К.
и „Т. г.“ООД-гр.К. не са взели становище по нея.

Ответникът по частната жалба А.Н. Н., синдик на ЕТ“С. - С. Г.“ (в
несъстоятелност)-гр.К., моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна по
съображения, изложени в отговор с вх. № 212634/27.09.2021 г.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на
обжалвания акт във връзка с оплакванията и исканията на жалбоподателя,
прецени обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

Производството по т.д. № 87/2020 г. е образувано по подадената на 14.10.2020 г. искова молба от „Т. г.“ООД-гр.К. против ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К. и Фондация „Л.“-гр.П. при участие на синдика на ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К., с която е предявен иск с правно основание чл. 694,ал.2,т.2 от ТЗ за признаване за установено спрямо двамата ответници и синдика съществуване на вземане на ищеца от обявления в несъстоятелност ЕТ в размер общо на 144 759,93 лв., което вземане дружеството-ищец като кредитор е предявило в производството по несъстоятелността на ЕТ, то е било прието от временния синдик, било е подадено възражение от кредитора Фондация „Л.“-гр.П. и с определение на основание чл. 692,ал.4 от ТЗ съдът е изключил от списъка на приетите вземания това вземане.

На 19.01.2021 г. ответникът Фондация“Л.“-гр.П. е подал чрез пълномощник адвокат И.Д. отговор на исковата молба. На 25.03.2021 г. от ответната фондация е подаден чрез адвокат Д. отговор на допълнителната искова молба.

На 31.05.2021 г. от фондацията чрез адвокат Д. е подадена с вх. № 211855 молба, с която е поискано на основание чл. 218 от ГПК във вр. с чл. 694,ал.4,изр.2 от ТЗ тя да бъде конституирана като трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К. вместо като главна страна-ответник по предявения от „Т. г.“ООД-гр.К. установителен иск по чл. 694,ал.2,т.2 от ТЗ, тъй като нормата на чл. 694,ал.4 от ТЗ в нейната актуална редакция предвижда участие на кредиторите с приети вземания в производството по икове по чл. 694,ал.2 от ТЗ като трети лица, а не като главни страни.

На 2.06.2021 г. окръжният съд постановява определение № 21 579, с което прекратява производството по делото в частта относно предявяването на иска срещу Фондация „Л.“-гр.К. и конституира фондацията като трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К.. Определението е съобщено на страните, не е обжалвано и е влязло в сила на 30.06.2021 г.

На 14.06.2021 г. от синдика Н. постъпва становище, че Фондация „Л.“-гр.П. няма правен интерес да участва в производството по делото и като трето

лице-помагач. Синдикът посочва, че вземането на фондацията, прието в производството по несъстоятелността, е в размер на 8 000 лв. Синдикът уведомява съда, че с нареждания за парични преводи чрез „Б. п.“ЕАД от 30.03.2021 г. лицето Г.С.Г. е извършило два парични превода в полза на фондацията на сумите 5 000 лв. и 3 910 лв., които суми са получени от представляващия фондацията на дата 31.03.2021 г. Синдикът представя в копия тези нареждания за парични преводи ведно с разписки за получаване на сумите, които са му били предоставени от лицето Г.Г. към молба за предявяване на вземане от 10.06.2021 г. в производството по несъстоятелността на ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К., както и копие от молбата, която молба е получена от синдика на 11.06.2021 г. и предстои синдикът да изготви и обяви списък във връзка с тази молба. Синдикът заявява, че с получаването от страна на фондацията на двете суми вземането ѝ като кредитор на обявения в несъстоятелност ЕТ е изплатено в пълен размер, ведно с лихвите, от третото лице Г.С.Г., поради което за фондацията изцяло е отпаднал правният интерес от участието ѝ в производството по делото по иска с правно основание чл. 694,ал.2,т.2 от ТЗ, който интерес е абсолютна положителна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно.

С молба от 16.06.2021 г. синдикът Н. представя допълнителен списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 688,ал.3 от ТЗ, съставен на 15.06.2021 г., който списък е представен от синдика за обявяване в ТР. С този списък е прието вземане на Г.С.Г. за сумата 8 910 лв. на основание суброгация по чл. 74 от ЗЗД с оглед изпълнено от него чуждо задължение, на ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К. към Фондация „Л.“, и встъпване в правата на фондацията като кредитор.

В откритото съдебно заседание на окръжния съд на 26.07.2021 г. от страна на ищеца „Т. г.“ООД-гр.К. и от синдика е заявено становище, че делото следва да бъде прекратено по отношение на фондацията като трето лице-помагач поради липса на правен интерес. От страна на фондацията като трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К. е заявено становище, че няма основание за прекратяване на производството спрямо нея в това ѝ качество, тъй като не е отпаднал правният интерес на фондацията за участие в производството по делото. Уведомява съда, че

против изготвения от синдика допълнителен списък е подадено възражение от фондацията, което представя в копие. В същото съдебно заседание окръжният съд постановява обжалваното сега определение, с което прекратява производството по делото по отношение на фондацията в качеството ѝ на трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К.. Съдът приема, че в ТРРЮЛНЦ е обявен списък на приети вземания на кредитори в производството по несъстоятелността на ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К., съставен от синдика на 15.06.2021 г., в който като кредитор е вписан Г.С.Г. като суброгира се в правата на фондацията поради изпълнение от него на чуждо задължение, а именно задължението на обявения в несъстоятелност ЕТ към фондацията, което нейно вземане е прието в производството по несъстоятелността. С оглед представените писмени доказателства, установяващи изплащане на вземането на фондацията от лицето Г., съдът намира, че към момента за фондацията е отпаднал правният интерес да участва в производството като трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К., защото встъпването на подпомагащата страна е средство за защита на третото лице-помагач срещу неблагоприятните последици, които биха могли да настъпят спрямо него вследствие на неправилно решение по висящия спор, но с изплащането на чуждото задължение към фондацията третото лице Г. е встъпило в нейните права и придобива качеството на кредитор на несъстоятелния длъжник. Затова съдът преценява, че с изплащането на задължението на обявения в несъстоятелност ЕТ към фондацията за нея не съществува интерес да встъпи в делото, респективно, да участва в делото, за да помага на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К.. Поради това съдът намира, че следва производството по делото да бъде прекратено спрямо третото лице Фондация „Л.“-гр.П., което прекратяване има същите последици като отказа за конституирането ѝ в процеса като трето лице и затова определението подлежи на инстанционен контрол.

За определението на съда от 26.07.2021 г. фондацията - третото лице-помагач на ответника е уведомена в съдебното заседание и на 2.08.2021 г. подава частната жалба до апелативния съд. С нея жалбоподателят твърди, че фондацията легитимира качеството си за участие в процеса като кредитор с прието вземане, включено в списъка с приети вземания на синдика, одобрен с

определение на съда от 2.10.2020 г., като със същото това определение по възражение на фондацията е било изключено вземането на ищеца по делото, което изключено вземане е предметът на делото. Заявява, че изготвянето на допълнителния списък за приемане на вземането на Г. е иницирано от плащането от него на сумата в размер на 8 000 лв. за изплащане на задължението на обявения в несъстоятелност ЕТ към фондацията, но извършването на това плащане е нищожно, не е извършено по установения в ТЗ ред и въз основа на това нищожно плащане Г. не може да се легитимира като кредитор в производството по несъстоятелността на ЕТ, още повече да измести фондацията, като се суброгира в нейните права. Заявява, че за тази твърдяна суброгация не е изложено и не е установено наличие на правен интерес у това трето лице да извърши плащането на чуждото задължение – това на ЕТ към фондацията. Заявява, че в производството по несъстоятелност изпълнението на задължение на несъстоятелния длъжник не по предвидения в закона ред няма правно действие, нищожно е по смисъла на чл. 646, ал. 1 от ТЗ, както и са изтекли всички срокове за предявяване на допълнителни вземания на кредитори, поради което срещу този допълнителен списък са продадени надлежно възражения по реда на чл. 690 от ТЗ, представени в съдебното заседание по делото на 26.07.2021 г. Твърди, че съдът неправилно се позовава на този допълнително съставен списък, който дори не е одобрен от съда по несъстоятелността и затова не се ползва със сила на пресъдено нещо, и затова неправилно приема, че в случая правният интерес на фондацията от участие в делото е отпаднал. Счита, че прекратявайки производството по отношение на фондацията съдът е допуснал процесуално нарушение, тъй като се е позовал на акт, който не се ползва с обвързваща съда сила, доколкото съгласно публикувания в ТР списък на приети вземания от 23.06.2020 г. вземането на фондацията е прието и този списък е одобрен от съда по несъстоятелността и се ползва с установителна сила по отношение качеството на кредитор с прието вземане на фондацията, което ѝ дава пълното законно право да участва в производството по делото, регламентирано изрично в чл. 694, ал. 4 от ТЗ. Счита, че с обжалваното определение съдът е излязъл извън предмета на очертания с иска правен спор и неоснователно е приел, че вземането на фондацията е погасено и е прекратил производството по отношение на тази страна. Твърди, че съдът без да има правомощието за това неправилно е приел, че третото лице Г. е изпълнило чуждото задължение и е встъпило в

правата на фондацията, че с изплащането на чуждото задължение е настъпила суброгация и поради това фондацията няма правен интерес да встъпи в процеса като трето лице-помагач на обявения в несъстоятелност длъжник ЕТ“С. - С. Г.“. Твърди, че към момента съгласно чл. 693 от ТЗ фондацията все още е с прието в производството по несъстоятелност вземане и въз основа на това е приложим чл. 694,ал.4,изр.2 от ТЗ, съгласно който кредиторите с приети вземания могат да встъпят в производствата по алинея втора, каквото е настоящото, като трети лица-помагачи на длъжника, което встъпване е субективно право на този кредитор-да встъпи в производството по негова лична преценка. Твърди, че съдът не следва да прави преценка дали кредиторът притежава определени качества или правен интерес от встъпването, а следва да го конституира при условие, че отговаря на изискванията на чл. 694,ал.4, изр.2 от ТЗ, а именно дали е кредитор с прието вземане по чл. 693 от ТЗ или кредитор, чието вземане е предмет на предявен иск по чл. 694,ал.1-3 от ТЗ. Заявява, че дори да се приеме, че поради настъпила суброгация фондацията няма качеството на кредитор в производството по несъстоятелността и поради това следва да се приеме, че е отпаднал правният интерес от участие в производството по иска по чл. 694,ал.2,т.2 от ТЗ, това може да бъде установено единствено от съда по несъстоятелност при постановяване на определение по реда на чл. 692 от ТЗ, след като разгледа възраженията по обявения от синдика списък или след провеждане на специалните установителни иски по реда на чл. 694 от ТЗ. Посочва, че към момента няма влязъл в сила акт на съда по несъстоятелността, в който да е отречено качеството на фондацията като кредитор с прието вземане, какъвто акт би имал действие за в бъдеще. Заявява, че последващата промяна в списъците на приетите вземания и кредиторите на несъстоятелния длъжник ще има значение единствено относно действията по разпределението на осребреното имущество по Глава 47 от ТЗ, но не и за извършените процесуални действия, включително участието на кредитора в производството по установителните иски, предявени от други кредитори на масата на несъстоятелността. Заявява, че доказателствата, представени от синдика, които са дали основание на съда да постанови обжалваното определение, са спорни и предстои да бъдат разглеждани в специалното производство по реда на чл. 692 от ТЗ. Счита, че в случая не се е стигнало до постановяване на определение по реда на чл. 692

от ТЗ, нито до исково производство по реда на чл. 694 от ТЗ и не е налице влязъл в сила акт, с който фондацията да бъде изключена като кредитор с прието вземане, поради което съдът е направил своето заключение върху една бъдеща и несигурна хипотеза, а е длъжен да изследва фактическото положение към настоящия момент, към който фондацията все още е с прието вземане по чл. 693 от ТЗ съгласно обявения по партидата на ЕТ списък от 23.06.2020 г., който се ползва със СПН и само на който съдът, разглеждащ настоящия иск, може да се позове. Твърди, че съдът незаконосъобразно е прекратил производството спрямо фондацията, като не се е съобразил с императивната норма на чл. 694, ал. 4 от ТЗ, като заради специфичния характер на производството по несъстоятелност разпоредбите на чл. 218-223 от ГПК са неприложими, защото встъпването на трети лица по исковете по чл. 694 от ТЗ е изрично и законово регламентирано, като съдът е освободен от преценка за наличието на интерес. Посочва, че съгласно чл. 694, ал. 8 от ТЗ влязлото в сила решение по иск по ал. 1-3 има установително действие в отношенията на длъжника, синдика и всички кредитори в производството по несъстоятелността, именно поради което разширително действие на решението е необходимо участието на възразилия срещу вземането кредитор, защото в противен случай ще се накърни имуществената сфера не само на длъжника, но и на кредиторите на масата на несъстоятелността като цяло. Заявява, че е очевидна връзката на ищеца „Т. г.“ООД, представлявано от управителя си П.С.Г., с посочения в допълнителния списък на синдика Г.С.Г., негов брат. Заявява, че с извършеното плащане към фондацията от Г.Г., което счита за нищожно, е налице умишъл у страните фондацията да бъде изключена от процеса и от производството по несъстоятелност като цяло и да не вземат предвид надлежно направените и основателни възражения на фондацията, оспорващи съществуването на твърдяните в исковата молба вземания на кредитора „Т. г.“ООД. Счита, че нито съдът по делото, нито съдът по несъстоятелността следва да толерират подобно своеволно плащане на задължение на обявения в несъстоятелност ЕТ, което е извършено в разрез с установения в закона ред и не се основава на никакво валидно правно основание, а е направено с единствената цел да бъде изключен от процеса кредиторът с приети вземания, предявил надлежни и основателни възражения срещу вземанията на друг кредитор-ищеца по делото. Затова моли обжалваното определение да бъде отменено и делото да се върне на окръжния

съд за продължаване на съдопроизводствените действия с участието на фондацията в качеството на трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К..

С подадения от синдика Н. отговор на частната жалба се посочва, че по молбата на Г.Г. от 10.06.2021 г., подадена като суброгирал се в правата на фондацията кредитор на основание чл. 74 от ЗЗД след извършеното от него плащане с двата парични превода от 30.03.2021 г., получени от фондацията на 31.03.2021 г., синдикът е изготвила и обявила в ТРРЮЛНЦ списък, като с окончателно определение от 17.08.2021 г. съдът по несъстоятелността е одобрил този списък, като е оставил без уважения възраженията срещу него от фондацията и от несъстоятелния длъжник, което определение се представя с отговора. Посочва се, че с получаването от страна на фондацията на посочените две суми нейното вземане като кредитор на ЕТ е изплатено в пълен размер, ведно с лихвите, от третото лице Г.С.Г., поради което за фондацията изцяло е отпаднал правният интерес от участието ѝ в производството по делото. Позовава се на решение № 400/20.01.2015 г. на ВКС по гр.д. № 1756/2014 г., ГК, 4 ГО, като посочва, че изпълнението от третото лице погасява вземането на кредитора и освобождава длъжника така, както ако самият длъжник би изпълнил, и след изпълнението кредиторът не може да иска нищо повече от длъжника, тъй като тази облигационна връзка престава да съществува, защото е погасена от изпълнението, че плащането от трето лице създава облигационна връзка между платилия чуждото задължение и длъжника, които отношения обаче нямат никакво значение за удовлетворения кредитор и че съгласно чл. 74 от ЗЗД третото лице се суброгира в правата на удовлетворения кредитор, ако е имал интерес да изпълни, или има иск за неоснователно обогатяване по чл. 59 от ЗЗД, ако е изпълнил без да има интерес от това. Синдикът счита, че изпълнилият чужд дълг Г.С.Г. е син на обявения в несъстоятелност ЕТ С.Г. Г. и има правен интерес да изпълни дълг на баща си и да встъпи в производството като кредитор. Счита, че са неоснователни твърденията на фондацията, че плащането от Г.Г. било нищожно на основание чл. 646, ал.1, т.1 от ТЗ, защото в случая има изпълнение на задължение от трето лице, което се суброгира в правата на кредитора, който правен способ е напълно допустим, а чл. 646 от ТЗ касае изпълнение от длъжника, а не от трето лице, което встъпва в правата

на кредитора, когото е удовлетворило, и то ще бъде удовлетворявано в производството по несъстоятелността по реда на чл. 722 от ТЗ по реда, по който е цяла да бъде удовлетворявана фондацията, ако тя беше кредитор. Посочва, че същото е положението и при договора за цесия – когато имаме прехвърляне на вземане този, който го е купил, става кредитор в несъстоятелността на мястото на кредитора, който е продал вземането си, със същия ред по чл. 722 от ТЗ, а в случая фондацията е била кредитор именно на основание придобито с договор за цесия от 20.02.2020 г. вземане и по логиката на жалбоподателя и там би следвало да има нищожност. Синдикът заявява, че фондацията е получила пълно плащане на вземането си, усвоила е парите, а счита, че е кредитор, съответно, неоснователно тя счита, че има място в производството, но няма качеството на кредитор, защото ѝ е платено от Г., син са лицето, обявено в несъстоятелност като ЕТ, и той е встъпил в правата ѝ. Затова моли жалбата да бъде отхвърлена.

Съгласно разпоредбата на чл. 607,ал.1 от ТЗ, производството по несъстоятелност има за цел да осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите. Съгласно чл. 616,ал.1 от ТЗ, масата на несъстоятелността служи за удовлетворяване на всички кредитори на длъжника по търговски и нетърговски вземания. Съгласно нормата на чл. 693 от ТЗ, в производството по несъстоятелност за прието се смята вземане, което е включено в одобрения от съда списък на приетите вземания по чл. 692 от ТЗ, с изключение на вземане по чл. 694,ал.1 от ТЗ. Съгласно нормата на чл. 694,ал.4,изр.2 от ТЗ, в производствата по алинея 2 на чл. 694 от ТЗ могат да встъпят като трети лица-помагачи на длъжника кредиторите с приети вземания по чл. 693 от ТЗ. Съгласно нормата на чл. 694,ал.8 от ТЗ, влязлото в сила решение по иск по чл. 694,ал.1-3 от ТЗ има установително действие в отношенията на длъжника, синдика и всички кредитори в производството по несъстоятелността. Несъмнено е, че качеството на кредитор в производството по несъстоятелност, съответно, на трето лице-помагач на длъжника в производство по чл. 694,ал.1-3 от ТЗ, се определя с оглед, на първо място, на това дали този правен субект има вземане от длъжника, именно което, на второ място, следва да бъде прието в производството по несъстоятелността. Обстоятелството, че вземане на кредитор е било прието в производството по несъстоятелността, не изключва възможността това вземане да престане да

съществува впоследствие. Фактът на включването на вземане в списъка на приетите вземания не обосновава сам по себе си легитимация за носителя на това вземане като кредитор в производството по несъстоятелността, без да се отчитат настъпили впоследствие факти или извършени впоследствие действия, водещи до погасяване на вземането. Правото на кредитор да встъпи в производство по чл. 694,ал.1-3 от ТЗ като трето лице-помагач на длъжника е предоставено на кредитор с прието вземане по чл. 693 от ТЗ, но то не може да принадлежи на правен субект, който е загубил качеството си на кредитор, защото вземането му е било впоследствие погасено. В случая е безспорно, че жалбоподателят Фондация „Л.“-гр.П. е кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност, включено в одобрен от съда списък на приетите вземания по чл. 692 от ТЗ, и като такъв по начало има правото да встъпи в производството по предявен пред окръжния съд иск с правно основание чл. 694,ал.2,т.2 от ТЗ. Безспорно е обаче и че още преди това встъпване, допуснато от окръжния съд с определението от 2.06.2021 г., вземането на фондацията е било изцяло погасено. От страна на фондацията-жалбоподател не се оспорва, че тя е получила на 31.03.2021 г. общо сумата 8 910 лв. и че това е цялото нейно вземане спрямо обявения в несъстоятелност ЕТ (8 000 лв. прието вземане ведно с лихвите), която сума ѝ е била изплатена от трето за производството по несъстоятелността лице с двата парични превода от 30.03.2021 г. При тези обстоятелства паричният дълг на обявения в несъстоятелност ЕТ към фондацията, съответно, нейното вземане към него, прието в производството по несъстоятелността, е било погасено, защото фондацията е приела плащането на паричния дълг от третото лице, което не е нейн длъжник, но което несъмнено може да плати този дълг съгласно чл. 73 от ЗЗД без да е необходимо да се изследва по какви съображения извършва плащането. Това погасяване е станало преди фондацията да поиска с молбата от 31.05.2021 г. да бъде допусната за участие в делото по чл. 694,ал.2,т.2 от ТЗ като трето лице-помагач на длъжника и преди постановяването на определението на съда за допускането от 2.06.2021 г., поради което още към този момент тя вече не е притежавала вземане, респективно, не е имала качеството на кредитор, поради което и не е имала право встъпи по реда на чл. 694,ал.4,изр.2,предл.1 от ТЗ - като кредитор с прието вземане. В случая платилото вземането лице е поискало да участва в производството по несъстоятелността като кредитор, замествайки

фондацията-кредитор до извършеното от него плащане, при което няма основания да се приеме, че масата на несъстоятелността, респективно, длъжникът и останалите кредитори ще бъдат увредени от обстоятелството, че вместо фондацията като кредитор при същите условия кредитор се явява платилото й лице Г.. Видно от обстоятелствата в ТРРЮЛНЦ, вземането на Г. е предявено в производството по несъстоятелността, прието е от синдика, било е оспорено с възражения от длъжника и от фондацията и с определение от 17.08.2021 г., постановено в производство по чл. 692,ал.4 от ТЗ, съдът по несъстоятелността е оставил възраженията без уважение и е одобрил списъка, с който е прието вземането на Г.. Тъй като това определение е окончателно, то следва да се приеме, че понастоящем кредитор с прието вземане съгласно чл. 693 от ТЗ е именно Г., а не фондацията. Установява се при тези обстоятелства, че вземането на фондацията-жалбоподател към обявления в несъстоятелност ЕТ е погасено, поради което тя не се явява негов кредитор и затова няма предвидения в чл. 694,ал.4 във вр. с ал.8 от ТЗ правен интерес да участва в производството по иска по чл. 694,ал.2,т.2 от ТЗ, съответно, не е имала правото да встъпи в производството по делото като трето лице-помагач на ответника нито към 31.05.2021 г., нито към 2.06.2021 г., съответно, тя няма и правото да участва в това качество впоследствие по делото. Несъмнено е, че именно окръжният съд, разглеждащ производството по иска по чл. 694,ал.2,т.2 от ТЗ, следва да преценява наличието на основание за встъпване по чл. 694,ал.4 от ТЗ при заявено от кредитор искане, както и че именно разглеждащият този иск съд трябва да прецени и дали встъпилото по този ред лице има правния интерес, съответно, правото да продължи да участва по делото. Тази преценка е извършил в случая окръжният съд и тя е правилна, съответно, правилно е постановеното, обжалвано сега, определение от 26.07.2021 г., с което производството по делото е прекратено по отношение на фондацията в качеството й на трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К.. Установява се, че частната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а обжалваното определение – прекратено.

С оглед т.9,б.“а“ от ТР №1/9.12.2013 г. на ВКС по тълк.д.№ 1/2013 г., ОСГТК, съдът ще посочи, че настоящото определение не подлежи на касационно обжалване.

С оглед на гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определението, постановено в открито съдебно заседание на 26.07.2021 г. по т.д. № 87/2020 г. на ОС-К., с което е прекратено производството по делото по отношение на Фондация „Л.“-гр.П. в качеството ѝ на трето лице-помагач на ответника ЕТ“С. - С. Г.“ (в несъстоятелност)-гр.К..

Определението не подлежи на касационно обжалване с оглед т.9,б.“а“ от ТР №1/9.12.2013 г. на ВКС по тълк.д.№ 1/2013 г., ОСГТК.

Да се върне на Окръжен съд-К. неговото т.д. № 87/2020 г. ведно с ч.в.т.д. № 802/2021 г. на АС-Пловдив.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____